

Hvad verden behøver nu

Den 3. januar (EIRNS) – Som hele verden nu ved, landede Chang'e-4 i dag på den anden side af månen, menneskehedens første landing dér nogensinde. Som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche korrekt havde forudsagt, selv før Chang'e-4-missionen formelt blev annonceret i december 2015, er en ny æra begyndt for menneskeheden. Ouyang Ziyuan, fader til og leder af Kinas program for udforskning af Månen, gav i dag et interview til CGTN-TV, hvor han diskuterede sin opdagelse af, at Månens Helium-3 vil forsyne menneskeheden med fusionskraft som energi i de næste 10.000 år. På samme tid blev den store mulighed, som månens bagside tilbyder for lavfrekvent radio-astronomi – flere gange beskrevet af LaRouche PAC's forskerhold – udnyttet allerede i går, da det kinesiske månefartøj blev koblet sammen med missionens Queqiao-relæstation, hvorved man dannede et sammensat lavfrekvent radioteleskop, der rækker langt ud over vores galakse, idet månens masse beskytter det mod jordens interferens.

Samtidig måler månefartøjet den lokale vandkoncentration med henblik på en fremtidig bemanded landing. Men endnu vigtigere er Chang'e-4's rolle i vores arts historiske fremskridt fra jorden og ud i solsystemet, galaksen og hinsides, der blev indledt mod enorme odds af heroiske tyskere, russere og amerikanere i det 20. århundrede. Men det blev brutalt lukket ned af Storbritannien efter de amerikanske bemandede månelandinger i 1969-72. Endeligt, efter to tabte generationer, er denne menneskehedens store kamp atter genoptaget. Vi erindrer ordene fra den store sovjetiske rumforsker Sergei Pavlovich Korolyov til hans hold på Baikonur den 4. oktober 1957, da Sputnik blev opsendt med succes: »Menneskehedens bedste sønners drømme er blevet til virkelighed – stormen mod rummet er begyndt.«

En ny æra er begyndt, hvis... – hvis, og kun hvis, vi drager klar fordel af den. Hvis vi i stedet går glip af denne sidste

chance, kan menneskeheden falde tilbage til forrige århundredes mørke eller værre. På samme dag som månelandingen, den 2. januar (EST – red.), drev præsident Donald Trump den britiske fjende til raseri i et halvanden times TV-transmitteret kabinetmøde, hvor han placerede ansvaret for fred i både Afghanistan og Syrien på disse lande samt deres naboer, herunder Indien, Pakistan og Rusland for Afghanistans vedkommende, Tyrkiet og Rusland, måske også Iran, for Syriens. Præsidenten sagde, at Sovjetunionen i 1979 var i sin gode ret til at intervenere militært i Afghanistan, hvorfra terrorisme oversvømmede unionen. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche har bemærket, åbner præsident Trump døren til en Westfalsk fredsløsning for Sydvestasien – en løsning som Kissinger, der taler for sine britiske herrer, udelukker. Disse britiske herrer vil aldrig tilgive Donald Trump for dette, så længe han lever. Den fuldstændige afskrift af præsidentens udveksling med sit kabinet er offentliggjort på det Hvide Hus' hjemmeside. Men endnu engang er det, der er yderst vigtigt om denne store forandring, ikke de faktiske omstændigheder i sig selv (endnu mindre kommentarer om dem), men snarere hvad vi, menneskeheden, gør med dem – eller undlader at gøre.

Den udgave af EIR, der udkommer 4. januar, indeholder en tale af Lyndon LaRouche fra marts 1998 med titlen »Mod et Nyt Bretton Woods.« Han talte blandt andet til embedsmænd og rådgivere for daværende præsident Bill Clinton og dermed indirekte til præsidenten selv. Efter at have tegnet et samlet levende billede af ideén om det Nye Bretton Woods-system ud fra dets bestanddele, herunder komponenter som maskinværktøjernes rolle og Den Eurasiske Landbro, var LaRouches ord, når man sætter dem på spidsen: »I siger, at det er alle gode forslag. I indrømmer, at idéerne er smukke. Men I siger, at det 'ikke ligger i kortene'. Lad mig sige jer noget: Tag lederskab eller kom af vejen!« I en artikel i samme udgave af EIR skriver Dennis Speed fra LaRouchePAC's ledergruppe med et kinesisk ordsprog, der peger i samme retning: »De, der

siger, at det er umuligt, bør ikke forstyrre dem, der gør det.«

I den nævnte tale fortæller LaRouche den usminkede sandhed om, hvad lederskab er, og hvad det ikke er. Er lederen den, der omhyggeligt analyserer og genanalyserer midlerne (eller tabene) for minutiøst at kunne veje oddsene for succes og fiasko mod hinanden? Vil Trump blive sat for rigsretsdømstolen? Vil denne eller hine forfærdelige ting ske? Eller markerer han dristigt den hidtil usynlige, kritiske vej og sætter alt på spil for sejr, som Tysklands general Alfred von Schlieffen gjorde det i første verdenskrig? Kæmp utrætteligt for at vende flanken, spar ingenting, selvom – som det ofte er tilfældet – slagets fremtidige udvikling endnu ikke kan forudsiges. Dette er den måde, kampen skal føres, på mange fronter, for LaRouches Nye Bretton Woods.

Trump går imod imperiet: annoncerer tilbagetrækning fra Syrien, udvikling i Mexico og Mellemerika

Den 19. december (EIRNS) – Præsident Trump er begyndt at finde råderum til at handle efter sine egentlige hensigter, idet han har konsolideret støtten i Senatet under valget, hvilket i store træk gør en rigsretssag umulig, mens det britiske fupnummer, Russiagate, smuldrer. I løbet af de sidste 24 timer har Trump påført to slag mod imperiet, ved at erklære at alle

amerikanske tropper og operatører fra udenrigsministeriet vil blive trukket hurtigt ud af Syrien og samtidigt erklære, at USA og Mexico vil fortsætte med store fælles investeringer i jobskabelsesprogrammer i de fattigdomsramte (og narkotikainficerede) områder i det sydlige Mexico og de centralamerikanske nationer Honduras, El Salvador og Guatemala.

Om Syrien tweetede præsidenten: "Vi har besejret ISIS i Syrien, min eneste grund til at være der under Trump-præsidentskabet." Hans talsmand bekræftede, at tilbagetrækningen vil fortsætte i hast. Ifølge New York Times har nogle Pentagon-embedsmænd kæmpet med næb og kløer for at stoppe ham, eller i det mindste gøre det til en gradvis tilbagetrækning, men Trump ville ikke give sig. Dette skete på den samme dag, som "Astana-gruppens" garantier for våbenhvilen i Syrien, Rusland, Tyrkiet og Iran, kom til enighed med syrerne og FN om at oprette et forfatningsudvalg for at udarbejde en forfatning for en ny syrisk politisk struktur. Trump har gentagne gange understreget, at han ikke er interesseret i et regimeskifte i Syrien eller andre steder. I Mexico har Trump fundet fælles fodslag med den nye mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (eller AMLO, som han kaldes) om de nødvendige midler til at håndtere den ulovlige migrationskrise – at skabe arbejdspladser. AMLO sagde tirsdag formiddag: "Dette er en ny, anderledes måde at håndtere migrationsproblemet på, som omhandler årsagerne. Dagen kommer snart, hvor folk ikke behøver at emigrere fra Mexico – i det mindste er det min drøm. "Aftalen som blev indgået i går, vil omtrent fordoble USA's planlagte investeringer i regionen, måske med over 10 milliarder dollar.

Nu begynder kampen for at gøre dette initiativ til starten på det kæmpe regionale infrastrukturprogram, der kræves for at besejre narkokartellerne og den enorme fattigdom i regionen, som f.eks. at bygge jernbanen, der forbinder kontinenterne i Nord- og Sydamerika, der er foreslået lige siden McKinley-

administration. Det er netop dette engagement i fred gennem udvikling og samarbejde med Rusland og Kina i denne vision for fremtiden, som har drevet det vanvittige Britiske Imperiums indsats for at bringe Trump til fald. Det MI6-fabrikerede svindelnummer om "aftalt spil med Rusland" er blevet afsløret som et totalt bedrageri, og selvom Mueller og hans team fortsætter med at fremstille så mange potentielle anklager mod Trump som muligt (ingen har noget at gøre med Rusland, Muellers tildelte mål), bevæger Trump sig videre.

Det britiske Overhus slap katten ud af sækken den 18. december med en rapport udgivet af "Komiteen for Internationale Relationer" med titlen: "Britisk Udenrigspolitik i en omskiftelig Verden". Ligesom imperier har for vane, når de nuværende midler til at drive en verdensmagt er ødelagt, lister de ikke stilfærdigt væk i natten. Deres midler i de sidste mange årtier, efter Franklin Roosevelt og John F. Kennedys død, har været at bruge amerikanske "muskler" for at gennemføre britisk imperial politik – udkæmpe koloniale krige i Sydøstasien og Sydvestasien og pålægge "IMF betingelser" for at forhindre enhver reel udvikling i de tidligere kolonier. Overhusets rapport jamrer over, "at skaderne på de amerikansk/britiske relationer (briternes vigtigste internationale forhold), hvis Trump skulle vinde det næste præsidentvalg, vil blive længerevarende, og regeringen ville blive nødt til at lægge mindre vægt på at nå en fælles amerikansk/britisk tilgang til de vigtigste problemer i dag, end det har været tilfældet tidligere". Faren ved dette, tilføjer de, er at Kina og Rusland også udgør en trussel mod den "regelbaserede internationale orden" (deres eufemisme for det Britiske Imperium). Og Indien, frygter de, kan også slippe væk fra deres imperiale styre.

Her har vi det – imperiet er bange for den potentielle samling af USA, Rusland, Kina og Indien, "De Fire Magter", som Lyndon LaRouche længe har insisteret på er den nødvendige minimum af kraft, der behøves for at afslutte det britisk-kontrollerede

verdensfinansielle systems magt, og, gennem en ny Bretton Woods-konference med andre ligesindede nationer, i stedet oprette et kreditsystem med faste valutaer, baseret på hamiltoniske principper for global udvikling. Kinas Bælte og Vej-Initiativ eksisterer allerede som strukturen (foreslået af LaRouche i 1990'erne) der er nødvendigt for at lancere et nyt paradigme for global udvikling – hvilket forklarer den nuværende masseudgydelse af hysteriske angreb på Kina og Bælte og Vej-Initiativet, ved simpelthen at fornægte virkeligheden af det økonomiske mirakel skabt af Kina i løbet af de sidste 40 år, og deres intention om at gøre processen tilgængelig for hele verden.

Den kendsgerning at det nuværende London/Wall Street-baserede finanssystem nu er i de første stadier af opløsning, som i stigende grad anerkendes af de finansielle oligarker selv, øger simpelthen nødvendigheden af at bringe disse nationer sammen for en ny Bretton Woods-proces. Det eneste der står i vejen er det Britiske Imperium. Er det ikke på tide at afslutte det? Albion delenda est.

Løgnene imod Kina, Rusland og Trump kommer fra de britiske neoliberale, som har bragt deres eget

system på fallittens rand.

Uddrag fra Helga Zepp-LaRouches webcast –

Løgnene imod Kina, Rusland og Trump kommer fra de britiske neoliberale, som har bragt deres eget system på fallittens rand.

Med den succes som Kina har haft med at hæve levestandarden for befolkningen i de sidste fire årtier, hvorfor bliver landet så udsat for en kampagne med sådanne “ondsindede fabrikationer” (i *Foreign Affairs*, ARTE-dokumentar og i medierne generelt) – især da Kina arbejder for at hjælpe andre nationer med at opnå lignende resultater med sit Bælte og Vej-Initiativ? Hvorfor de konstante angreb på Putin og Rusland? Og hvorfor optrapningen af Mueller imod Trump, da han ikke har fremlagt noget bevis for “russisk indblanding”, hvilket er hvad Russiagate skulle dreje sig om?

I dagens webcast opfordrer Helga Zepp-LaRouche seerne til at studere de store filosofers værker, herunder Platon, Cusa, Leibniz, Schiller, Einstein og hendes mand Lyndon LaRouche, for at udvikle deres evne til at lytte til deres egen indre stemme for at være i stand til at “tænke selv”, så de kan besvare disse spørgsmål for sig selv.

Mens det britiske Overhus beklager udsigten til afslutningen af det “særlige forhold” (mellem Storbritannien og USA, red.), tog Trump to store skridt væk fra det gamle paradigme, og indvilligede i at arbejde sammen med Mexico i projekter om økonomisk udvikling i Mellemerika, og annoncerede afslutningen af USA’s militære intervention i Syrien.

Hun opfordrede vores seere til at bruge ferien til at læse og diskutere gode ideer med familie og venner.

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2018:

**Kun Glass/Steagall-
bankopdeling og et Nyt
Bretton Woods-kreditsystem
kan håndtere et nyt
finanskrak**

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

2. del: Diskussion:

Et helt kontinent skal organiseres ind i det nye paradigme.

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

“Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken,” udtalte Zepp-LaRouche, “kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik.”

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation

med provokationer fra ukrainsk side i Sortehavet og en eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. "Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin," sagde Zepp-LaRouche, "og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist."

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning. G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

"Måske endnu vigtigere," fortsatte Zepp-LaRouche, "var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et trepartsmøde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker."

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. "Så det er klart hans hensigt," sagde Zepp-LaRouche. "Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse." Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan firemagts-forståelse for enhver pris.

“Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte. Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet,” sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. “Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne måde? Vi kan gøre forskellen.”

Den æstetiske uddannelse af mennesket er den eneste løsning

Den 21. november (EIRNS) – Efter næsten 50 års britisk økonomisk frihandel påtvunget USA og Europa er hele konstruktionen nu ved at kollapse. Troværdige studier viser,

at den faldende levestandard i Frankrig, Italien, Grækenland og i stigende grad selv i Tyskland, har skabt betingelserne for en udvikling af massestrejker i protest mod den ekstreme fattigdom. FN's særlige rapportør vedr. ekstrem fattigdom og menneskerettigheder Philip Alston udsendte en rapport om den britiske økonomi, som sagde, at det er »åbenlyst uretfærdigt«, at så mange britere lever i fattigdom. »Dette er indlysende,« skrev han »for enhver, der åbner øjnene for at se den enorme forøgelse af fødevarebanker og køer af ventende udenfor, de sovende hjemløse i gaderne, forøgelsen af hjemløshed, følelsen af dyb fortvivlelse, der har ført til, at selv regeringen udpeger en minister for selvmordsforebyggelse, og til, at civilsamfundet laver dybtgående indberetninger om uhørt ensomhed og isolation.« Mens infrastrukturens sammenbrud har skabt betingelserne for katastrofale brande og oversvømmelser, der ødelægger jorden, og mens den grundlæggende infrastruktur i mange af vores større byer smuldrer, vurderes det nu, at en tredjedel af befolkningen i USA ikke kan tilvejebringe deres basale leveomkostninger. Over 134.000 mennesker er hjemløse alene i Californien. Og nu er den finansielle boble på bristepunktet, i en tilstand, der er langt værre end den, der førte til nedbruddet i 2008.

Da Richard Nixon »trak stikket« – som Lyndon LaRouche formulerede det – på Bretton Woods-systemet i 1971, hvilket tillod spekulanterne at skabe ravage på valuta- og råvaremarkederne, indrømmede Nixon, at han havde forladt det Amerikanske System og udtalte: »Jeg er nu en Keynesiansk økonom.« Maastricht-traktaten i 1992 påbegyndte processen med at afskaffe europæiske nationers suverænitet ved at oprette et system i Bruxelles af ikke-folkevalgte oligarker, for at diktere politik, udelukkende med ansvar overfor »City of London«.

LaRouche advarede ved enhver given lejlighed om, at afvisningen af det Amerikanske System – af Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt – til fordel for den

Britiske Model med »frihed« for Wall Street og »City of London« til at plyndre den virkelige økonomi, uundgåeligt ville føre til global depression og global krig. Menneskeheden står nu over for disse farer i nær fremtid. LaRouche fremlagde også den nødvendige løsning: At vende tilbage til den politik, der sidst blev set under Roosevelts Bretton Woods-system, med faste valutakurser og kredit til udvikling, Glass-Steagall-reformen af banksystemet, nationale pengeinstitutter til at skabe kredit til infrastruktur og agro-industriell udvikling, og at udvide grænserne for menneskelig viden, både inden for videnskab og kunst. Denne positive mulighed er også inden for vores rækkevidde i dag.

Om blot ni dage vil Præsident Donald Trump afholde topmøder med henholdsvis præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Argentina. Mens flere af hans ministre og rådgivere næsten dagligt udsteder fordømmelser af både Rusland og Kina, er Trump optimistisk med hensyn til etableringen af venlige relationer med begge. Efter næsten at have overvundet det falske »Russiagate«-kupforsøg mod sig, der drives af Robert Mueller på vegne af MI6, og samtidig have overvundet Demokraternes indsats for at overtage senatet, for at kunne gennemføre en rigsretssag mod ham, viser Trump initiativ til at gøre disse topmøder til et vendepunkt for Amerika og for Verden. Hvorvidt han lykkes med det, afhænger i høj grad af det amerikanske folk, som han nåede direkte ud til gennem sine forbløffende 45 masse-møder i offentligheden før midtvejsvalget i november 2018, og dets vilje. Til gengæld er kapaciteten i Trumps enorme populære støttebase til at påvirke menneskehedens fremtid stadig under en udvikling, der afhænger af niveauet af »æstetisk dannelse« (som Friedrich Schiller bruger det begreb) af en befolkning, der ellers er blevet nedbrudt af økonomisk afsavn, kulturelt forfald, narkotika og den afskyvækkende voldelige og perverse »underholdning« prasket på befolkningen af Wall Street og Hollywood.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede på denne dybe krise i dag,

efter at være blevet orienteret omkring, hvordan fattigdom og kaos spreder sig i Europa og USA: »Dette minder mig om Comecons sidste dage« sagde hun »da infrastrukturen og det økonomiske systems kerne kollapsede. Der er ingen anden løsning, end at USA indleder et samarbejde med Rusland og Kina. Uden Rusland og Kina kan der ikke være noget »New Bretton Woods«, og USA og Europa kan heller ikke fuldt ud deltage i den eneste operation, der udtrykker håb om fred gennem udvikling: Bælte og Vej Initiativet.«

Reflekterende over skønheden i Schiller Instituttets kor- og orkesterkoncert i NYC, der fejrede Friedrich Schillers 259. fødselsdag på Manhattan sidste søndag med musik af Beethoven, Brahms, Bach og Afro-amerikanske spirituals sammen med poesi og prosa af Schiller og Shakespeare, bemærkede Zepp-LaRouche: »Den eneste løsning ligger i menneskets æstetiske uddannelse. Dette blev anerkendt af Schiller, af Konfutse, af Lessing – det er det eneste middel.« En optagelse af koncerten, der fandt sted i den smukke St. Bartholomews Kirke på Park Avenue og blev opført ved den videnskabelige kammertone på A = 432 Hz, vil snart være tilgængelig til international distribution.

**Helga Zepp-LaRouches tale på
konference i Moskva om Kina:
Et fællesskab med fælles
fremtid for menneskeheden:
Kinas strategiske perspektiv**

indtil 2050

Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Fjernøstlige Studier

Akademisk Råd for Omfattende Studier af det moderne Kina

23. internationale akademiske konference:

“Kina, kinesisk civilisation og verden: Fortid, Nutid og Fremtid”

Moskva, 24.-25. oktober, 2018

Helga Zepp-LaRouches tale

“Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: – Kinas strategiske perspektiv indtil 2050”

Det store spørgsmål, som burde optage alle tænkende mennesker på denne planet, er i det væsentlige det samme som blev diskuteret intensivt i den unge amerikanske republik, som rapporteret i “de Føderalistiske Papirer”: Er det menneskelige samfund i stand til en effektiv form for selvstyre? Men denne gang er det ikke et spørgsmål om en nation, det vedrører hele menneskeheden: Behovet for et nyt paradigme i verdensordenen.

Spændinger i en verden plaget af adskillige kriser ser ud til at styre mod en kulmination: faren for et nyt, denne gang systemisk finansielt nedbrud i det transatlantiske finanssystem, en hidtil uset polarisering i USA omkring det igangværende kupforsøg mod landets præsident, operationer under falske flag, Goebbels-lignende bedrageriske operationer mod hele befolkningsgrupper, narkoepidemier, der er en ny form for opiumskrige, den globale migrationskrise, terrorisme og nazisme, en øgning af de centrifugale kræfter i EU, genopblomstringen af aggressive, geopolitisk motiverede bestræbelser på at forsvare en orden, som ikke længere eksisterer – bare for at nævne nogle af udfordringerne. Verden er i uorden.

I lyset af en sådan kompliceret og tilsyneladende fuldstændig splittet verden, hvor realistisk er så det perspektiv, der blev fremlagt på Kinas Kommunistiske Partis 19. partikongres af den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han satte Kinas mål til inden år 2050 at blive et "stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk, og smukt 'fuldt moderniseret land'", og endda omtalte nogle aspekter af skabelsen af en "smuk verden" hvor alle nationer kan deltage? Hvis man ser på de kriser og udfordringer, der er anført ovenfor, som uafhængige individuelle problemer, ender man i en "dårlig uendelighed", hvor løsningen for mange af disse virker umulig. Men hvis man erkender, at alle disse problemer har fælles ophav, idet de er afledt af det gamle paradigme, af en epoke der går under, kan man finde løsningen ved at blive informeret om principperne for den nye epoke.

Der er to emner, der sætter dagsordenen for den nærmeste fremtid, som vil skabe helt forskellige udfald for fremtiden. Den første vedrører den nuværende kamp, som udkæmpes på dette tidspunkt i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump enten vil lykkes, og han vil blive drevet fra embedet på den ene eller anden måde, eller, hvis det aftalte spil mellem cheferne for Obama-administrationens efterretningstjenester og briternes efterretnings-tjenester GCHQ og MI6 om iscenesættelsen af "Russiagate" mod Trump for at forhindre ham i at realisere sin intention om at lede forholdet mellem USA og Rusland på et godt grundlag, vil føre til en strafferetlig forfølgelse af bagmændene. Hvis demokraterne vinder Repræsentanternes Hus i midtvejsvalget, vil de forsøge at begrave den igangværende undersøgelse i Kongressen og konfrontationspolitikken, som vi har set i sanktionerne mod Rusland og handelskrigen mod Kina og vicepræsident Pences nylige tale, vil omgående eskalere. Hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange høgeagtige ytringer der kommer fra USA nu, er det muligt, at han, i anden halvdel af sin første periode, vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til sin oprindelige positive

holdning til Kina.

Den anden relaterede mulighed for ændring er et perspektiv, hvormed "Thucydids fælde" kan overvindes, den tilsyneladende konflikt mellem den magt, som dominerer verden indtil nu, USA, og den opstigende magt, Kina, ved at definere en løsning, der går langt ud over den bilaterale situation for de to, og som adresserer eksistentielle farer for samtlige nationer og dermed en forskydning af niveauet af diskussion og tænkning til et højere niveau.

Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede har foreslået for mange år siden, er stadig gyldigt: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre som Japan, Sydkorea og flere – skal på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods system, for at undgå potentielle ødelæggende konsekvenser af et ukontrolleret finansielt sammenbrud. Dette nye internationale kreditsystem skal rette fejlen i det gamle Bretton Woods-system, som ikke blev realiseret sådan som præsident Franklin Delano Roosevelt havde til hensigt, men blev ødelagt af indflydelsen fra Churchill og Truman. Det skal garantere ubetinget suverænitæt, for hver og en, af alle nationalstater som deltager i det, og det skal fremme deres ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af videnskabelige og teknologiske fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt og for alle.

Dette Nye Bretton Woods-system skal som det vigtigste indeholde en dybtgående ændring af de valutamæssige, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende kræfter og de såkaldte udviklingslande. Medmindre de uligheder, som skyldes eftervirkningerne af den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der heller ikke skabes fred; og udfordringer så som migrationskrisen eller terrorisme kan ikke overvindes.

Den grundlæggende forestilling om et sådant nyt kredit- og

økonomisk system findes i princippet allerede i præsident Xi Jinpings Bælte og Vej politik. I de fem år, det har eksisteret, har det skabt en hidtil uset dynamik af håb og optimisme blandt de cirka 100 lande, der deltager i det, og med de fremskridt det har haft på så kort tid, er det indlysende, at målet defineret af præsident Xi Jinping, om en "smuk verden" i 2050 for hele menneskeheden er absolut opnåelig.

Det nye sæt af internationale relationer, som kræves til det Nye Paradigme, er allerede i færd med at blive bygget. Den stigende integration af Bælte og Vej Initiativet, Shanghai Samarbejds Organisationen, Eurasiske Økonomiske Union og de Globale sydlige organisationer udvikler sig succesfuldt og skaber allerede helt nye strategiske alliancer til gensidig gavn for alle, der deltager i dem. "Ånden i Den Nye Silkevej har fænget i de fleste lande i Asien og Latinamerika, og har for første gang i århundreder givet håb til Afrika, som præsident Xi har kaldt kontinentet med det største udviklingspotentiale, og som præsident Putin har lovet at 'lyse op, ved at give det atomteknologi.'" Mange taler nu om "Afrika, det nye Kina med Afrikanske karakteristika"! Og på trods af modvilje fra den Europæiske Union og den nuværende regering i Berlin er der et stigende antal af mennesker i Europa, som ønsker at blive fuldt integreret i Den Nye Silkevej, som 16 + 1 landene, Spanien, Portugal, Schweiz, Holland, Belgien, men især Østrig og Italien.

Den største og uundgåelige udfordring vil imidlertid være at finde en løsning, som inkluderer USA. I betragtning af det reelle niveau af militarisering af USA, både hvad angår de væbnede styrker såvel som den indenlandske bevæbning af befolkningen, er chancen for at USA vil gå i opløsning, eller acceptere at blive udelukket fra et alternativt verdenssystem, lige så fredeligt som det skete med Sovjetunionen, sandsynligvis tæt på nul. Præsident Putins militære politik, som blev annonceret den 1. marts, vedrørende russisk

militærvidenskab og den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, viser russisk og kinesisk klarhed om dette. Så hvis Thukydids fælde skal undgås, skal der være et udkast til en løsning, som giver USA en høj plads i verdensordenen.

Den fælles politiske platform, der tilbydes, skal være formet ud fra synspunktet om, hvad Nikolaus von Kues definerede som en helt ny form for tænkning, hans berømte {"Coincidentia oppositorum,"}. Den ene, som har en højere orden af virkeligheden end de mange. Dette er allerede implicit i præsident Xi Jinpings opfattelse af menneskeheden som et "Fællesskab med fælles fremtid."

I stedet for at nærme sig spørgsmålet om det nye sæt af relationer blandt verdens nationer ud fra et synspunkt af at bevare status quo vil visionen om hvorledes den menneskelige art er modnet til voksenlivet 50 eller 100 år fra nu give et sæt af konkrete politiske samarbejdsaftaler. Ifølge den videnskabelige teori fra Vladimir Vernadsky vil Noosfæren til den tid have avanceret sin dominans over biosfæren kvalitativt, og nye generationer af forskere og klassiske kunstnere vil kommunikere med hinanden baseret på en søgen efter nye fysiske og kunstneriske principper.

Som den tyske raketforsker og rumvisionær Krafft Ehrliche fremlagde det, er udbygningen af infrastruktur, først i det nærtliggende rum, som en forudsætning for interstellar rumrejse, en nødvendighed for næste niveau af den menneskelige artsudvikling. Som samarbejdet på den Internationale Rumstation og som Hubble-rumteleskopets øjenåbnende resultater har

demonstreret, ændrer fokuset på menneskeheden som en rumfarende art følelsen af identitet hos alle de involverede astronauter, ingeniører og forskere. Det har også helt ændret forestillingen om, at vi lever i et jordbundet system, hvor modstridende geopolitiske interesser skal strides om begrænsede ressourcer med den idé, at menneskeheden lige er begyndt at tage de allerførste babykridt ind i et univers,

hvor der er anslået to billioner galakser.

Det kinesiske rumprogram vil snart ændre spillereglerne på en hidtil uset vis ved at lede verden til en ny videnskabelig og industriel revolution. De igangværende Chang'e månemissioner omfatter et ambitiøst program om at bringe helium-3 tilbage fra månen som brændstof til kontrolleret fusionskraft på jorden. Når den menneskelige art kan styre fusionskraft, vil vi have energi- og råmaterialesikkerhed for hele den menneskelige art i al overskuelig fremtid.

I samme retning går Indiens Chandrayaan-2 mission ledt an af Indian Space Research Organization (ISRO), som vil analysere månens overflade for spor af vand og helium-3. Præsident Trump har erklæret, at bemandede rumrejser, tilbagevenden til månen og missioner til Mars og "verdener langt væk" er en national prioritet igen. Disse og relaterede missioner fra de andre rumnationer vil ikke kun gavne de involverede lande, men hele menneskeheden. Rumforskning vil transformere alle aspekter af livet på jorden idet de samme generelle teknologier og metoder, hvormed man vil skabe landsbyer på månen, kan bruges til at skabe beboelige forhold i "ørkenområder" på jorden, som med "Umka", den russiske by planlagt på Aktis. Rumteknologi vil fuldstændigt revolutionere tilgangen til avanceret lægehjælp alle steder på Jorden, landbruget vil drage fordel af mange aspekter af rumforskning. Kombinationen af fusionsøkonomi og månens industrialisering som det næste trin i en ubegrænset proces af menneskehedens fortsatte mestring af universets love vil betyde en helt ny økonomisk platform i den forstand, der er defineret af Lyndon LaRouche.

Hvis de mange mennesker i nød i verden – om det er som flygtning fra fattigdom og krigens hærgen eller som tilskuer til et samfund, der falder fra hinanden med en stigning i vold, alkoholisme, stofmisbrug og depression, eller ethvert andet udtryk for desperation – kendte til de umiddelbare muligheder for et gennembrud til en ny æra for menneskeheden, ville den nye silkevejsånd fænge an og blive et håbets fyrtårn

for alle.

Det ordnende princip for en splittet verden i dag kan blive grundlaget for et fælles lederskab i form af præsidenterne i Kina, Rusland, Indien og USA.

POLITISK ORIENTERING den 18. oktober 2018: Udbytteskat skandalen understreger behovet for Glass/Steagall-bankopdeling. Her er også supplerende materiale.

Med næstformand Michelle Rasmussen

Lyd:

LaRouchePAC video som sætter spørgsmål ved global opvarmning fra februar 2017.

75 år for redningen af de fleste danske jøder: fra mindehøjtidlighed i synagogen i København den 11. oktober 2018.

Personer EIR talte med ved mindehøjtidligheden i synagogen i København den 11. oktober 2018.

1. Jan Willem Norden som flygtede til Sverige.
2. Torbjörn Adelssohn, en svensk mand, hvis danske kone havde flygtede til Sverige.
3. En mand som blev født i Sverige et par måneder efter hans forældre havde flygtet.
4. Moses Schwartz, en polsk mand som overlevede fem koncentrationslejre.
5. En mand som flygtede til Sverige, nu bosat i Israel, som kom til København for mindehøjtidligheden.
6. En modstandsmand som var aktivt med Sorø akademiets gruppe og blev interneret i Neuengamme koncentrationslejre. Hans kone var ansat ved plejehjemmet Bernadottegården for modstandsfolk.
- 7-8. Modstandsmænd Uffe Preuss og Poul Høeg fra Nybodergruppen.
9. Modstandsmand fra Odense.

Musiken er en vuggeviser skrevet af den tjekkisk-jødisk forfatter og digter Ilse Weber, da hun var i Theresienstadt med hendes mand og ældste søn. Deres yngste søn kom med "kindertransport" via Storbritannien til Sverige. Ilse insisterede at komme med sin mand til Auschwitz, hvor hun og sønnen blev dræbt så snart de ankom. Hun har skrevet andre sange og tekster i Theresienstadt.

Anne Sofie von Otter synger.

Præsident Trump fortsætter sit angreb på britisk imperialistiske uvaner

Leder fra LaRouchePAC den 16. oktober (EIRNS) – Mens præsident Trump holder massive kampagnemøder flere gange om ugen rundt om i landet for at få direkte forbindelse med befolkningen i ugerne forud for det afgørende midtvejsvalg den 6. november, har han også stillet sig til rådighed for den "falske presse" langt oftere end før, hvor han direkte angriber de imperiale mentale konstruktioner pålagt befolkningen af de tidligere regeringer og deres kontrollerede medier. Søndag aften viste CBS '60 minutter' et interview med præsidenten af Lesley Stahl, hvis modbydelige og respektløse fremfærd belejligt blev håndteret af den stadig mere komfortable præsident Trump. Klimaforandring? Klimaet ændrer sig, sagde Trump, men "jeg ved ikke, om det er menneskeskabt ... Forskere har også en politisk dagsorden." Dette afviser fuldstændig den folkemorderiske IPCC-rapport, der kræver dekarbonisering og et stop for kødforbrug. Forsvar af den vestlige alliance? "Hvad er en allieret? Vi har vidunderlige forbindelser med mange mennesker, men ingen behandler os så dårligt som EU." Vil du afgive løfte om ikke at lukke Mueller-undersøgelsen? "Jeg behøver ikke at afgive løfte til dig ... Jeg er præsidenten, og det er du ikke". "Har Rusland blandet sig i valget? De blandede sig, men jeg tror også, at Kina blandede sig. Og jeg tror andre lande" ... (hurtigt afbrudt af Stahl, som vender tilbage til Rusland). Vil du pålægge flere kinesiske afgifter? "De ønsker at forhandle. Jeg har også en god kemi med præsident Xi i Kina. Jeg ved ikke, om det nødvendigvis vil fortsætte."

Siden sin tale til FN den 25. september har præsident Trump taget fløjlshandskerne af i forsvaret for de grundlæggende principper for den vestlige civilisation, defineret ved den

Westfalske Fred – nationernes suverænitet, baseret på folkets vilje og i samråd med alle andre nationer. Dette er blasfemi for imperiet i både London og Wall Street. Globalisering – den moderne eufemisme for global imperial kontrol – har fejlet, siger Trump; det skaber udelukkende økonomisk underdanighed for internationale finansielle institutioner, imperialistiske krige, overnationale domstole, der pålægger imperialt styre, kriminelle narkotikakarteller og økonomisk forfald. Trump lader det blive meddelt – endnu uden bekræftelse – at han planlægger at møde Xi Jinping og Vladimir Putin kort efter valget, forhåbentlig fri for Russiagate løgnene og Demokraternes rigsretssagssvindler.

Det er vores ansvar at sikre, at han også vender tilbage til sin tidligere støtte til en reform af det amerikanske system, med Glass-Steagall og hamiltonisk nationalkredit, som blev kraftfuldt præsenteret i Will Wertz' foredrag på "Manhattan-projektet" i lørdags: "at skære den gordiske knude med et Damoklessværd". Kun dette kan frigøre det videnskabelige og teknologiske potentiale i vores nation og alle andre nationer, i den Nye Silkevejs ånd. Trumps hensigt om at genopbygge den amerikanske industri, at "gøre Amerika stort igen" og "gøre deres nationer store igen" (som han sagde om de latinamerikanske nationer i sin FN-tale), afhænger helt af succesen i vores indsats for at gøre LaRouches Fire Love forståelige for det amerikanske folk og bringe USA til at samarbejde med Bælte og Vej Initiativet (BVI). Japan har fuldt ud sluttet sig til BVI; Italien har brudt med EU og støtter BVI; hele Afrika har tilsluttet sig BVI på Forummet om Samarbejde mellem Kina og Afrika den sept. 3-4; og latinamerikanske nationer vender sig nu mod Kina og BVI og kæmper for deres ret til at deltage. I intet tilfælde betyder det at vende sig væk fra USA. Faktisk blev præsident Trumps forsvar af suverænitet i FN entusiastisk modtaget af nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Ikke desto mindre ved alle, at Trump er omgivet af magtfulde

personer, der er desperate efter at undergrave hans hensigter. I interviewet "60 minutter" fortalte han Lesley Stahl: "Jeg stoler ikke på alle i Det Hvide Hus ... Det er en hård forretning. Dette er et onskabsfuldt sted. Washington, D.C. er et ondt, ondt sted." For at bevare det amerikanske folks tillid må han først besejre kupmagerne og politikerne der vil afsætte ham; derefter genoprette sit personlige forhold til Xi og Putin; derefter gendanne det Amerikanske System; efterfølgende indkalde til en ny Bretton Woods-konference med verdens stormagter for at skabe et nyt globalt kreditsystem, for at afslutte det Britiske Imperium én gang for alle – fred gennem udvikling.

Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det amerikanske midtvejsvalg

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny "stor depression". Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin

internationale webcast i dag.

“Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af denne fare for en økonomisk depression” erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor ‘pøbelens’ vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en “farverevolution” imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet “vanvittige og skøre”, hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestreger omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har “mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablissement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi “det ville betyde tredje verdenskrig.”

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF’s administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF “reformerer” sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. “IMF er virkelig en

bankerot organisation", og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. "Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem", bemærkede Zepp-LaRouche. "Vi ville have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye Silkevej går politikken i den rigtige retning."

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med "bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter." Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. "Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres partiprogram – men også i koalitionsaftalen ... Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien "

Virkeligheden er, at der "lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forfejlede neoliberal politik" observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk "jordskælv" er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi "krisen er over os nu".

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især "en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet ... Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik," forklarede Zepp-LaRouche.

“Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket.” Pointen er, understregede hun, “at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med CO2-udledningskvoter er kvaksalveri.”

Og “at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitæt, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres CO2-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande.”

Og Zepp-LaRouche konkluderede: “Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser.”

IPCC viser os alle, hvorfor

Trump havde ret i at trække Amerika ud af Paris- 'Klimaaf-talen'

Leder fra LaRouchePAC den 8. oktober: Mindre end to år efter vedtagelsen af Paris-Klimaaf-talen trak præsident Donald Trump USA ud af den, idet han korrekt anfører, at den ville medføre store økonomiske omkostninger og eliminere beskæftigelse uden at nå sine angivne hensigter om forbedring af miljøet.

Nu har IPCC (FN's Internationale Panel om Klimaforandringer) i realiteten omstødt Paris-aftalen for ikke at føre *tilstrækkeligt store* økonomiske omkostninger med sig. Panelet truer med skræmmende konsekvenser for planeten, hvis ikke alle nationer "foretager hurtige, vidtrækkende og hidtil usete ændringer i alle aspekter af samfundet." At holde den 'globale opvarmning' under 2 grader celsius i det 21. århundrede er ikke nok, siger IPCC i sin nye rapport udgivet den 7. oktober.

Løfterne om reduktion af kulstof-udledning fra alle landene bag Paris-aftalen "er ikke nok." I stedet skal der nu tages store skridt (tilbage) i menneskelig produktivitet og industriel aktivitet samt i den menneskelige kost. Nedsøgning af industriel aktivitet, husdyravl og kødproduktion og nedsøgning af CO₂-udledning med 1 mio. tons hvert år skal starte straks, og forfølges indtil der ikke er nogen CO₂-udledning mere – dvs. ingen kulbrinte-brændstoffer og heller ingen kernekraft – i år 2050 eller tidligere.

Det er et angreb på Trumps politik for vækst. Desuden er det et angreb på Kinas politik for at sprede sin økonomiske vækst og fattigdomsreduktion til Afrika; et angreb på dets Bælte og Vej-Initiativ som helhed, og især den entusiastiske accept af initiativet i Afrika. IPCC-rapporten udtrykker Barack Obamas

modbydelige, absurde og dødelige trussel på et "ledelsesmøde" i Afrika for flere år siden, om at "hvis I alle vil have klimaanlæg og en vestlig kost, vil I få planeten til at koge over."

IPCC angriber i høj grad fundamentet for selv videnskaben om den menneskelige økonomiske udvikling, en videnskab der stammer fra universalgeniet Gottfried Leibniz for tre århundreder siden, og som siden er genoplivet af Lyndon LaRouche og hans politiske bevægelse som et modtræk til det Britiske Imperiums efterkrigstids neo-malthusianisme.

Centralt for den videnskab er, hvad LaRouche kalder stigningen i potentiel relativ befolkningstæthed, målt på fremskridt for både den menneskelige art og for Jordens biosfære, som mennesket, som noget enestående blandt de levende væsener, er i stand til bevidst at forbedre.

Stigende energi-gennemstrømningstæthed i menneskelige energikilder – hvilket fører opad fra omdannelse af sol og biomasse gennem vind og skovdrift, videre gennem petrokemikalier til nuklear fission, og nu i retning mod nuklear fusion og plasma teknologier – betyder højere potentiel befolkningstæthed hos menneskeslægten under en stigende levestandard. Denne "fremskriden opad fra ilden" betyder også højere teknologisk industri og større potentiale for at forbedre miljøet, jordens vandforsyning, dets landbrugsproduktivitet og bæredygtighed – og dermed stadigt stigende potentiel befolkningstæthed.

Det er dette der er nødvendigt i Afrika, hvor fattigdomsreduktion endelig er begyndt at finde sted sammen med stigende kinesiske investeringer i energi, sammen med jernbaner, veje, vandoverførsler, havne – og samtidigt i Mellempøsten og Sydamerika. Det er grunden til, at Asien går efter atomkraftteknologier, mens det miljøaktivistiske paradigme i Europa opgiver atomkraft.

Amerika er heldige med, at præsident Trump har vendt mere af det amerikanske folk imod IPCC's miljø-terrorkampagner. Hvis "Russiagate"-kuppet imod ham kan vendes afgørende ved dette midtvejsvalg og efterfølgende, kan han blive i stand til at arbejde med de andre stormagter, som fremmer industrielt fremskridt (på et højere niveau).

Disse lande, USA, Kina, Rusland og Indien, kunne lancere et nyt internationalt monetært system designet direkte til udenlandske investeringer i højteknologi. Så kunne de i fællesskab – med deres rumfarts- og kernekraftskapacitet – koncentrere sig om den afgørende udvikling af små, sikre, modulære atomkraftreaktorer, nøglen til at alle mennesker endelig kan få elektricitet.

Og mens de forbedrer denne planet, kunne de sammen arbejde på menneskeslægtens evne til hurtigt at rejse andetsteds hen i solsystemet.

Lyndon LaRouche udarbejdede "fire love" for disse økonomiske handlinger. De udtrykker potentialet for virkelig at vinde kampen om det amerikanske midtvejsvalg.

"Tankerne er frie" – Men vi er nødt til at tænke selv!

Af Helga Zepp-LaRouche

1.oktober 2018 (Bueso.de) – Man må indrømme, at det ikke er let for folk i Tyskland – og ikke blot der – at beholde et optimistisk syn på fremtiden, set i lyset af alle de dårlige

nyheder, som de gængse medier dagligt udspreder. Det er et uværdigt cirkus, som politikerne fra den såkaldte Store Koalition – der i mellemtiden snarere er blevet til en Lille Koalition – har opført i de sidste uger. Men alligevel er det dog muligt at gennemskue hele den komplekse strategiske virkelighed – forudsat at man selv forsøger at udvikle sin egen forståelse af de vigtigste af nutidens temaer. Og dette kræver åndeligt arbejde.

Eller har De måske allerede fået sat det hele på plads: Trump, Putin, Xi Jinping og Kim Jong-un er alle diktatorer, hvor man overhovedet ikke behøver at bekymre sig om, hvad de har til hensigt, da det hele allerede er klart; de kvinder i Amerika, der pludseligt har samlet sig i MeToo-bevægelsen, er alle heroiske, pludseligt befriede barbie dukker, der endelig har rejst sig mod årtiers seksuelle undertrykkelse; og selvfølgelig er afrikanerne fattige, fordi de ikke gider udvikle sig. Man kunne fortsætte listen af den slags uundersøgte påstande med adskilligt flere fordomme.

Selv om en tysk læser dagligt ville følge ti aviser fra Bild til Tageszeitung og Heute, ville han ikke have nogen chance for at forstå de yderst spændende begivenheder under dette års FN-generalforsamling. Hvad Trumps tale til FN angik, kommenterede de alle som én blot den latter, som én del af den fyldte forsamling reagerede med oven på hans beretning om hans hidtidige regeringstid. Rent faktisk så var det mest interessante ved Trumps tale kombinationen mellem hans selvbevidste fremstilling af hans afvisning af "gamle dogmer, miskrediterede ideologier og såkaldte eksperter, der i årenes løb igen og igen har ramt forkert" og hans egen vision om en bedre menneskehed, der var forbunden af en fælles historie og arbejdet på en fælles fremtid. Trump præsenterede i denne tale for den globale offentlighed grunden til, at den transatlantiske elite havde reageret så fuldstændigt hysterisk på hans indtog i Det hvide Hus: Her er en amerikansk præsident, der afviser den hidtil dominerende klasses regler

og tænker "outside of the box". Og virkelig, når man ser bort fra mindre væsentlige forskelle, så ligger Trumps vision om folkenes fædrelandskærlighed og menneskehedens fælles fremtid slet ikke så langt fra præsident Xi Jinpings "kinesiske drøm" og "den ene menneskeheds skæbnefællesskab".

Men når man sammenligner Trumps tale i FN med de talrige komplekse diplomatiske aktiviteter, som han samtidigt var indblandet i under mødet, så fremstår løgnagtigheden af det ondsindede billede, hans modstandere forsøger at udbrede om ham, skarpt.

Trump mødtes blandt andet med den koreanske præsident Moon Jae-in, der tilskrev Trump hovedansvaret for det gunstige udfald af forhandlingerne med Nordkorea og for denukleariseringen. Moon understregede det yderst intensive samarbejde, som han havde haft med Trump under disse forhandlinger, hvor Trump var blevet "mere end en ven" for ham, og som han havde udviklet "fuldkommen tillid" til. Endvidere udtrykte han håb om, at udsoningsprocessen med Nordkorea allerede i dette år kunne krones med en fredsaftale og en genforening af de to Koreaer.

Den russiske udenrigsminister Lavrov tilføjede for sit vedkommende, at Rusland ville gøre alt for at garantere Nordkoreas økonomiske fremgang i et genforenet Korea. Den japanske ministerpræsident understregede i sin tale i FN, at han håbede, at der allerede i dette år kunne underskrives en fredsaftale mellem Japan og Rusland. Hvad der vil forbedre betingelserne for fred og stabilitet enormt i hele det østlige Asien.

Genforening af Korea og en fredsaftale mellem Japan og Rusland allerede i dette år? Trump "mere end en ven" for præsident Moon? Var De klar over det? Og passer det sammen med Deres billede af Trump og Deres forståelse af, hvordan "den nye Silkevejs Ånd" har ændret forbindelserne mellem nationerne i Asien? Hvis ikke, så klag til Tagesschau og Co.!

Trumps beskyldning mod Iran for at være hovedsponsoren for terrorismen rundt om i verden er på den anden side en vanvittig påstand, når man tænker på Saudi-Arabiens tilintetgørelseskrig mod Yemen og USA's årtier lange samvirke med terrororganisationer, siden dengang Zbigniew Brzezinski spillede "det islamiske kort" ud mod Sovjetunionen engang i 80-erne. Men på den anden side understøttede Trump i Sotji faktisk det kompromis, Putin og Erdogan havde udarbejdet om at skabe en stødpudezone i Idlib og dermed dæmpe den truende eskalation mellem de fem nationers stridskræfter, hvoraf tre er atommagter, nemlig Rusland, USA, Tyrkiet, Israel og Syrien. Trump takkede også udtrykkeligt de statschefer, der havde fremmet Astana-processen i Syrien – og dermed altså også Iran.

I måneder har der været tale om en samlet fredsplan for Sydvestasien, hvis udarbejdelse Trump har igangsat, og som i betragtning af dens kompleksitet og områdets karakter som slagmark for Det britiske Imperiums "Great Game" er en kæmpeopgave. Men også her giver et eksempel på Trumps diplomati sig til kende, der helt overskygger de gængse mediers sort-hvide fremstilling: Den italienske avis La Verita fortalte i denne sammenhæng om muligheden for, at Italien kunne spille en formidlende rolle mellem USA og Iran i disse forhandlinger. Den italienske ministerpræsident Giulio Conte, der mødtes med Trump under FN-mødet, repræsenterer nemlig det eneste vestlige land, der både har opbygget et godt forhold til Trump og også udviklet en fortrinlig forbindelse til Kina, hvilket naturligvis påvirker dynamikken omkring Iran betydeligt.

Som man kan se, så er grå- og pastelfarver mere på plads ved betragtningen af Trumps politik end de gængse mediers grelle neonfarver.

Både talskvinden for det russiske udenrigsministerium Maria Sakharova såvel som Kina hilste Trumps understregning af alle nationers ret til suverænitet velkommen, men understregede

samtidigt eftertrykkeligt, at denne ret ikke blot burde gælde for USA, men for alle. Rent faktisk står dette krav på suverænitet over for fremmede overgreb i strid modstrid med USA's administration, der ofte mener at kunne gennemtvinge amerikansk ret overalt på Jorden, som for eksempel med sanktioner mod de udenlandske firmaer, der ikke vil underkaste sig USA's sanktioner imod Rusland, Kina og Iran. Den kinesiske avis Global Times, der står nær den kinesiske regering, betonedede, at både princippet om suverænitet såvel som princippet om liggeret for nationerne er udgået fra den westfalske fred, og at det er meget nødvendigt at vende tilbage til disse principper i de internationale forhold.

Det mest problematiske ved Trumps tale er det forhold, at han i høj grad tilskriver den amerikanske økonomis fremgang siden hans tiltræden som præsident til værditilvæksterne på børsen – en "succes", der ethvert øjeblik kan fejes væk af en ny finanskriser, langt alvorligere end den i 2008. Og USA's handelsunderskud over for Kina skyldes ikke først og fremmest Kinas tiltræden til WTO, men går tilbage til Council of Foreign Relations i New York og Den trilaterale Kommissions politik i 1970-erne, hvor de begyndte at udarbejde og virkeliggøre hele det projekt for 1980-erne, som udtrykkeligt tilstræbte en "kontrolleret opløsning af verdensøkonomien". Hermed var forbundet "det postindustrielle samfund", og flytning af produktionen til lande med billig arbejdskraft, sådan som Kina var det dengang. Hele områder i USA, fra Pittsburgh til det såkaldte Rustbælte i Midtvesten vidner den dag i dag om følgerne af denne principielt oligarkiske, neoliberale politik.

Hos os er tilstanden i Nordrhein-Westfalen, Tysklands fordums industricentrum, i øvrigt et trist eksempel på denne bevidste afindustrialiseringspolitik.

For os i Tyskland er det med den øjeblikkelige elendighed med den "Lille Koalition" og den fuldstændige mangel på noget fremtidsperspektiv, der udgår fra Merkels kanslerdømme, af

yderste vigtighed at nå frem til et differentieret og selvstændigt billede af Trump, Kina og andre vigtige emner. Det bør være indlysende for ethvert tænkende menneske, at verdensfreden afhænger af, at først og fremmest USA, Rusland og Kina og derefter andre vigtige nationer så som Indien, Japan osv. kan etablere et positivt grundlag for samarbejde. Og derfor bør vi udskifte de gængse mediers klicheer, udgående fra den geopolitiske elite, med en selvstændig tankegang. Som sagt: "Tankerne en frie..." – men kun når vi selv gider at tænke.

Briterne Storbritannien og i USA er desperate for at omskrive historien

Leder fra LaRouchePAC d. 3. oktober (EIRNS) – Siden det chokerende nederlag til Hillary Clinton – den udkårne efterfølger til briternes mand, Barack Obama, ved USA's præsidentvalg i november 2016 – har det Britiske Imperium forsøgt at omskrive historien for at gøre resultatet mere spiseligt efter deres egen smag. De nægter simpelthen at acceptere realiteterne, og huler i stedet op om at Donald Trump vandt i valgkollegiet med snyd; russerne er ansvarlige for resultatet; Trump samarbejdede med Rusland som bevist af

Steele-dossieret; Trump er et seksuelt rovdyr; hans tilhængere er seksuelle rovdyr; han er "uegnet" til embedet, fordi vi ikke kan lide ham og bør derfor fjernes ved brug af den 25. ændring. Og så videre til kvalmegrænsen.

Nu slås de for at overbevise amerikanerne om, at de bør vælge et demokratisk flertal til Repræsentanternes Hus i næste måned for at fortsætte med Trumps afsættelse ved en rigsretssag. Og de opfordrer åbenlyst til jakobinsk vold mod alle og enhver af Trumps tilhængere eller valgte embedsmænd (Jakobinere: indflydelsesrig politisk klub under den franske revolution, red.)

Det bemærkes, at den britiske imperialistiske hob også nægter at acceptere virkeligheden i selv Storbritannien, hvor den britiske befolkning i 2016 stemte for Brexit og dermed for at forlade Den Europæiske Union og dens destruktive politik. Først nægtede hoben i City of London at acceptere afstemningen og ønskede en ny folkeafstemning; så sagde de, at afstemningen blot skulle ignoreres; og nu foreslår deres lakaj, premierminister Theresa May, at gennemføre en version af Brexit, som efterlader landet aldeles underdanigt i forhold til Bruxelles, til gengæld for at beholde City of Londons kontrol over verdens derivathandel.

Det Britiske Imperium ved bare ikke, hvordan man tager nej for et svar.

Og dog holdes den globale tidevandsbølge af vrede afvisning af imperiets forfejlede politikker og institutioner i løbet af det sidste halve århundrede – en tidevandsbølge, der er udtrykt i Brexit-afstemningen, Trumps valgsejr, det italienske valg, det mexicanske valg osv. – ikke tilbage af disse britiske udtalelser. Den er derimod voksende, både i Storbritannien og i USA, som det ses i det eksplosive fremmøde til præsident Trumps 'MAGA'-valgmøder og i den hidtil uhørte åbenhed i befolkningen overfor Lyndon LaRouches ideer og politiske forslag. På samme måde med Den Nye Silkevej, hvis

ånd, uanset det britiske hysteri, vokser dagligt.

Det er her, at gennemførelsen af Lyndon LaRouches ideer og politik haster for at sikre, at raseriet hos etablisementet og dets bankerotte institutioner vil lykkes med at virkeliggøre et levedygtigt nyt paradigme.

Denne proces blev forudset og udtalt offentligt af Lyndon LaRouche, bogstaveligt talt dagen efter Trumps valgsejr den 8. november 2016. LaRouche understregede derefter, at de kræfter, der var i spil i forbindelse med det amerikanske valg, ikke på kompetent vis kunne forstås som værende inden for USA som sådan.

“Valget var ikke nationalt, det var internationalt i hele sin karakter,” udtalte LaRouche. “Så det er mønsteret. Det er ikke mønsteret for lokale grupper i USA, selvom de har betydning. Men de er ikke noget man kan dele op i kategorier. Man skal se på det større samlede gode. Og det vil blive tydeligt, når vi begynder at behandle økonomien seriøst. Med andre ord, i stedet for at forsøge at finde ud af hvordan man får det pågældende produkt ud på en bestemt måde og så videre, er sagen den, at man skal starte med et globalt udgangspunkt. Vi har at gøre med et globalt grundlag.

“Se, dette har været den egentlige tilstand i nogen tid. Men det er ikke fremgået tydeligt, fordi folk ikke har kategoriseret disse ting på den rigtige måde. Hvad de har gjort er, at de præcist har søgt efter ting, som de mente var vigtige, og de er vigtige; men det styrende princip her er internationalt, det er globalt.”

LaRouche understregede: “Hvad vi ser her, er et sammenbrud af tidligere eksisterende livsbetingelser i verden. Og når man indser det, så får man hele billedet ... Og derfor må man betragte alt dette fra standpunktet – ikke om hvilken person der er vigtig i dette område eller ej; men man må se på det overordnede billede, ellers får man ikke det rigtige svar.”

Vil amerikanske styrker hjælpe Al-Qaida i Syrien på årsdagen den 11. september ?

LaRouchePAC den 9. september 2018 – Senator Richard Black fra Virginia rapporterer om hans netop afsluttede 6-dages tur til Syrien, herunder hans møde med præsident Bashar al Assad. Black siger, at hvis USA, Storbritannien og Frankrig afstår fra deres position, hvor de hjælper og bevæbner al-Qaida-terroristerne i deres forsøg på at vælte Assad, kunne krigen i Syrien bringes til ophør inden årets udgang.

Åbenlyst britisk komplot er nu afsløret i FN og i USA's kongres

Mødet om Syrien i FN's sikkerhedsråd den 28. august blev en udstillingsplatform for hele verden, der viste endnu en runde løgne fra britiske talsmænd for at dække over deres verserende 'false-flag' angreb med kemiske våben i Syrien, med det formål at fremprovokere et modangreb fra USA, Frankrig, og

Storbritannien. Dette indebærer ikke blot en ødelæggelse af potentielt positive relationer mellem USA og Rusland og andre stormagter, men risikoen for en altomfattende atomkrig.

Hele denne åbenlyse operation – en gentagelse af to andre iscenesatte 'false-flag' hændelser med kemiske våben og modangreb i Syrien – er nu blotlagt, og er en opfordring til at mobilisere imod gerningsmændene, kernen i det døende britiske geopolitiske system. De ansvarlige kredse er de samme, som også står bag "Russiagate"-kuppet mod det amerikanske præsidentskab og den amerikanske nation. Deres undergravende virksomhed bliver mere åbenlys for hver dag der går.

I går i FN gik den britiske ambassadør Karen Pierce bersærk som reaktion på de oplysninger, der blev offentliggjort i denne uge af russiske myndigheder, som identificerede britiske hemmelige tjenester og de Hvide Hjelme som involveret i fordækte forberedelser af, hvad der skal være en ny hændelse med kemisk krigsførelse, som Damaskus skal beskyldes for; forberedelser, der omfatter klor, video og andre elementer. Pierce afviste de russiske afsløringer som en "lind strøm af falske nyheder", og fordømte Rusland for at være "længere ude" end nogensinde før for at driste sig til at rette sådanne specifikke anklager. Hun sagde: "Vi har ingen oplysninger om, at der er ved at blive leveret klor, og derfor hvis det russiske ministerium har sådanne oplysninger, er den mest sandsynlige forklaring, at det er et forebyggende forsøg på at sætte dagsordenen og diskursen for et kommende angreb." Hun gentog på et andet tidspunkt, at russiske oplysninger er "et røgslør for et eventuelt forestående angreb fra det syriske regime, endnu engang mod dets eget folk i Idlib."

Dette er ond galskab. Det er en yderligere opfordring til at borgerne handler for at stoppe løgnene og drabene. Da det er et globalt opgør og risikoen for atomkrig, der står på spil, er der ikke plads til, at man tænker "nogen andre vil gøre jobbet" og redde dagen. Som altid er det ikke mere "information", der er udslagsgivende, men mere mod.

I går udsendte den uafhængige kandidat til

Kongressen for Texas (CD 9), Kesha Rogers, udtalelsen: "Verden må forene sig for at standse det britiske 'false-flag' kemiske angreb i Syrien," og "alle borgere opfordres til at handle nu for at kræve en ende på briternes løgne. Præsident Trump må ikke falde i den fælde, der er lagt for ham." Med et link til hendes videoerklæring fra april i år, der afslører det "fupnummer med kemiske våben der blev brugt sidste gang for at presse præsident Trump til en hovedløs konflikt med Rusland i Syrien", opfordrer Rogers folk: "Ikke flere løgne! Ring til Det Hvide Hus og fortæl præsidenten, at det er en fælde! Stop den britiske kampagne for krig en gang for alle. Ring til omstillingen i Det Hvide Hus ..."

På 'Russiagate'-fronten er tingene ved at falde fra hinanden. To sager er iøjnefaldende fra gårsdagens lukkede høring i den fælles kongreskomité, med vidnesbyrd fra Bruce Ohr, den højtstående embedsmand i justitsministeriet, som ulovligt samarbejdede direkte med den britiske efterretningsoperatør Christopher Steele imod præsidenten. For det første rapporteredes det (af den sædvanligvis kompetente undersøgende journalist John Solomon), at kongresmedlemmerne blev informeret om, at specialanklager Robert Mueller mærkværdigvis aldrig har stillet spørgsmål til Ohr eller hans medsammensvorne hustru, Nellie! For det andet påpeger Rep. John Ratcliffe (R-Texas) nu ihærdigt, at det næste skridt efter gårsdagens Bruce Ohr-vidneudsagn er, at han skal henvende sig til Utahs amerikanske advokat John Huber, som samarbejder med inspektør Michael Horowitz om at undersøge justitsministeriets og FBI's misbrug af overvågning. Ratcliffe selv er en tidligere føderal anklager og juraprofessor. Budskabet fra gårsdagens høring er klart: De retshåndhævende myndigheder blev lovbyggere. Sæt dem i fængsel!

I dramatisk modsætning til dette farlige rod opbygges der momentum for store resultater på det kommende Forum for Kinesisk-Afrikansk Samarbejde (FOCAC.) Hver dag ankommer mange afrikanske statsoverhoveder til Beijing for at deltage i aktiviteter forud for de formelle møder den 3.-4. september. Kun to uger efter vil FN's generalforsamling på

Manhattan derefter indkaldes sammen med snesevis af verdensledere, som nu aktivt vil indgå i et nyt verdensprospekt for udvikling. Den kinesiske ambassadør for FOCAC-anliggender, Zhou Yuxiao, sagde i denne uge, at et vigtigt aspekt at se på er den kombinerede virkning af Bælt- og Vejinitiativet sammen med FN's Agenda2030 og Africa2063 (den 50-årige udviklingsplan for kontinentet der blev annonceret i 2013). Zhou sammenlignede betydningen af resultatet af FOCAC-forsamlingen med en "totaktsmotors" drivkraft: BVI og FOCAC. Den fælles fremtid for menneskeheden ser lys ud.

90 dage til at lave alle tiders gennembrud

Leder fra LaRouchePAC den 10. august 2018 – Det amerikanske midtvejsvalg er mindre end 90 dage væk. I disse 90 dage kan det nuværende britiske kup mod præsidenten blive godt og grundigt besejret, og grundlaget for en Ny Bretton Woods-aftale mellem præsidenterne for USA, Rusland og Kina, og Indiens regering, blive bragt på plads – medicinen foreslået af Lyndon LaRouche til at udrydde det Britiske Imperium en gang for alle.

Hvis det nuværende Demokratiske Parti imidlertid sejrer i valget, så vil Kongressens indsats for at bekæmpe kuppets agenter blive afsluttet, og i stedet blive erstattet af en rigsretssag for at afsætte Donald Trump. Historien vil tage en anden bane.

Disse er de skarpe alternativer vi står over for sammen med befolkningerne for de fire nationer, der kunne gennemføre

LaRouches forslag. Vi har en enestående mulighed for at vende denne kamp i den rigtige retning, men uret tikker, og virkeligt lederskab, formet efter Lyndon LaRouches, er hvad vi nu må opbyde.

Aldrig før i menneskehedens historie har briterne stået så eksponeret, og de seneste afsløringer vedrørende Christopher Steeles betalte rolle i forhold til FBI i begyndelsen af februar 2016, og hans forhold til Bruce Ohr og hierarkiet i Obamas justitsministerium er blevet åbenbaret i de seneste dage. Det er nu helt afsløret, hvordan deres mål har været at vælte denne præsident. Som Rudy Giuliani sagde onsdag, vil Mueller-undersøgelsen eksplodere, og fokus for retshåndhævelsen vil vende sig mod dem, der har tordnet løs med denne korrupte heksejagt. Det er vores job at påpege, at alle veje fører til den kendsgerning, at dette har været en fuldstændig britisk undergravende operation mod USA.

En fælles fremtid for menneskeheden – fri for Det britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC den 9. august 2018 – Det britiske Imperium ville have dig til at tro, at de har helt kontrol med den nuværende strategiske situation og fuldt ud overbevist om, at deres imperium vil vare yderligere tusind år. Er det derfor, at de har fundet det nødvendigt at:

- * Forsøge at afskære al kommunikation mellem præsidenterne Trump og Putin?
- * Forsøge at fremkalde en altomfattende handels- og finansiell krig mod Kina og dets Bælt- og Vej-initiativ?

* Søge at sætte en fascistisk præcedens ved at lukke alle hjemmesider og Twitter konti, som de finder anstødelige, for derved at bringe al oppositionen til tavshed?

* Vælte regeringer og kaste præsidenter i fængsel på opfundne 'korrupsionsanklager fremmet af afpresning i stil med J. Edgar Hoover "studehandler" om delvis tiltalefrafald til gengæld for tilståelser.

* Snigmyrde ingeniører og forskere som er i centrum af deres nationers udviklingsindsats?

* Og, vigtigst af alt, opretholde deres desperate fupnummer for at vælte Trump-regeringen med de endeløse, konstruerede vendinger og drejninger af 'Russiagate'?

Men dette er ikke tegn på styrke. Det er tegn på overdrivelse, og blottelse for offentlighedens granskning. Det britiske Imperium er sårbart.

De er særligt sårbare over for udbredelsen over hele verden af ånden fra Den Nye Silkevej, og den optimistiske klarhed i tanke og formål, som den er tilbøjelig til at anspore. Til dette skal lægges LaRouches videnskab om fysisk økonomi, som illustreret af hans fire-lovs politik fra 2014. Hver kultur skal vende tilbage til sine egne bedste traditioner; hver nations befolkning må hæve deres tanker op på dette niveau.

Både Rusland og Kina reagerer på udfordringerne og kriserne, som de står over for, med en dybere strategisk planlægning af alternativer til det nuværende, døende imperialistiske system; planer der klart tager deres differentierede løsning af den politiske situation i USA med i betragtning, herunder – i særdeleshed – den kamp, som Trump fører for at etablere gensidigt fordelagtige forbindelser med deres lande. Således forbliver Putin og Trump med breve og andre kommunikationskanaler i dialog om konkrete samarbejdsområder. Og Kina fortsætter med at gøre det klart, at politikken for handel- og finanskrigsførelse mod Kina ikke kun vil fejle, men faktisk vil give bagslag og også være skadelig for amerikanske nationale interesser.

Princippet der er i spil her om 'en fælles fremtid for menneskeheden', er, hvad Lyndon LaRouche har præsenteret i form af hans fire-magts forslag, en alliance mellem USA, Kina, Rusland og Indien, såvel som andre nationer, til at besejre det bankerotte Britiske Imperium og dets pessimistiske (og uvidenskabelige) opfattelse af mennesket, universet og Gud.

Bankerot City of London truer med at forblive i kontrol over verdens derivater, til trods for Brexit

“Storbritannien har advaret Bruxelles om, at tusindvis af europæiske investeringsfonde vil blive truet, hvis Bruxelles nægter at bøje sig for kravet om en omfattende handelsaftale med City of London efter Brexit”, rapporterede The Times of London den 30. juli. “Den britiske ‘lige for lige’ advarselsstrategi er designet til at fremhæve den skade der kan opstå, hvis Storbritannien ikke får en særlig aftale for the City.”

‘Lige for lige’ truslen fra Storbritannien går ud på, at hvis firmaerne i City of London ikke får lov til at sælge derivatkontrakter i EU, vil EU-firmaer blive udelukket fra Storbritannien. En unavngivet britisk regeringsemedsmand hævdede næsvist, at “dette ikke var ment som en trussel. Vi ønskede snarere at angive, hvad begge sider kunne tabe, hvis vi ikke får en god aftale, og det blev også modtaget i den ånd.”

Realiteten bag Londons mafia-lignende trussel blev sagt ligeud tilbage i juli 2017 af Jeremy Browne, som tidligere var City of Londons særlige repræsentant i EU, tilknyttet udenrigsministeriet og 'Colonial Office', og medlem af parlamentet fra London. "London er Europas finansielle adgang til verdensmarkederne. Det er uden tvivl det vigtigste finansielle center i verden overhovedet. Hvis Europa ikke har London som dets indgang til globale finansielle markeder, vil det ikke have adgang til globale finansmarkeder."

City of London er også kendt som 'the Square Mile', Londons finansielle distrikt og det historiske centrum med sin egen borgmester og regering. Teknisk set er City of London et af de 33 lokale myndighedsområder, som London er delt op i.

Nogen ønsker at flytte den finansielle kræft fra City of London til Frankfurt

City of London, som hele tiden har modsat sig Brexit, reagerer med alarm på rapporten om, at Deutsche Bank vil flytte dets handel med derivater fra City of London til Frankfurt, det europæiske fastlands finanscenter og hovedkvarter for den europæiske Centralbank. Det tyske finansielle dagblad Handelsblatt citerer en talsmand for Deutsche Bank, der siger: "I fremtiden vil vi lave flere handler med Euro-derivater på Eurex," den Frankfurt-baserede clearing-platform. Finansminister for Hessen, Thomas Schäfer, har hilst beslutningen velkommen, og ønsker at andre banker følger med.

Lord Alan Sugar fra Storbritannien, milliardær med tilknytning til 'New Labour', hylede op om, at "dette er begyndelsen på enden for London som udbyder af finansielle ydelser." Clearing (afregning) domineres af City of London, hvor finansielle transaktioner for omkring 1 billion \$ (6,4 billioner kr.) cleares hver dag, rapporterer Guardian. London-børsen, der ejer det i London baserede LCH clearinghus, har advaret om, at tabet af clearing af euroen i forbindelse med Brexit, kan koste 'the City' op mod 100.000 jobs.

Er City of Londons dage som centrum for den finansielle kræft virkelig talte? Hvis det er tilfældet, bør tyske statsborgere håbe på, at boblen brister før den metastaserer til Frankfurt.

Den døende elefant i lokalet

Leder fra LaRouchePAC den 2. august 2018 – City of London kæmper for at beholde sin kontrol intakt over den globale derivatboble på \$ 1.5 billion, under betingelser som i stigende grad indikerer dens tidlige død. Hvad der står på spil, er det Britiske Imperiums kvælertag på det transatlantiske finanssystem og dets økonomier under omstændigheder med et frembrusende alternativ i form af Bælte- og Vejinitiativet.

Et umiddelbart brændpunkt er Storbritanniens Brexit, og City of Londons afpresningskrav om, at de beholder deres fremtrædende kontrol over verdenshandlen med derivater, til trods for at de formodentlig 'træder ud' af EU. Men det Britiske Imperiums eksistentielle problemer rækker langt, langt ud over Brexit i sig selv. De er truet af halvdelen af

menneskehedens 'udtræden' fra deres udplyndrings-mekanismer. De er truet af præsident Trumps skridt til 'udtræden' af de geopolitiske konfrontationer med Rusland og Kina. De er også truet af denne uges spirende alliance mellem Trump og Conte-regeringen i Italien, en alliance som kunne vælte hele EU-strukturen indefra.

Og selvfølgelig er de truet af deres egen overhængende konkurs, og det dilemma at selvom de opretholder eller øger de kvantitative lempelser, vil den spekulative boble af finansielle aktiver indsnævres og falde sammen; og hvis de sænker de kvantitative lempelser og hæver renten, kunne sammenbruddet udløses øjeblikkeligt. Som administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, jamrede i går, står vi over for en truende finansiel katastrofe: "Jeg vil ikke skræmme offentligheden, men vi har aldrig før haft kvantitative lempelser. Vi har aldrig før skullet omstyre ... og folk kan gå panik, når tingene ændrer sig."

I betragtning af denne elefant i lokalet, advarede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag endnu en gang imod den skingre anti-Kina-kampagne i Vesten. "Hvert skridt i retning af konfrontation er det modsatte af det nye paradigmes 'win-win' samarbejde, som formuleret i Lyndon LaRouches 'Fire-magts' forslag, hvilket er den nødvendige erstatning for det bankerotte transatlantiske finanssystem og dets fallerede, gamle geopolitiske paradigme.

Fremkomsten af en ny,

retfærdig verdensøkonomisk orden finder sted; britisk kupforsøg i USA må slutte.

Leder fra LaRouchePAC den 31. juli 2018 – Betydningen af BRICS-nationernes 10. årlige topmøde i Sydafrika i sidste uge er, at fremkomsten af en ny verdensøkonomisk orden nu finder sted. Dette var tydeligt i udtalelser og handlinger fra statsoverhovederne for Kina, Rusland, Indien og andre, men blev også afspejlet i 'BRICS-Plus' gæstnationernes engagement i den opsøgende indsats rettet mod "det Globale Syd"; BRICS-Plus gæstnationerne repræsenterede systematisk alle de større regionale økonomiske fællesskaber på den sydlige halvkugle, fra Fællesmarkedet (Mercosur) i Sydamerika, til den Afrikanske Union (AU), til Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), og videre til Sydøstasien. Allerede inden BRICS-topmødet trådte sammen, havde Præsident Xi Jinping og premierminister Narendra Modi hver især besøgt Rwanda, som præsiderer for den Afrikanske Union i 2018.

Processen bevæger sig hurtigt. Millioner af mennesker ønsker at udvikle sig og bevæge sig fremad. For eksempel sagde præsident Recep Tayyip Erdogan i Johannesburg, at hans nation, Tyrkiet, burde tilslutte sig BRICS, og gøre det til "BRICST." Bemærk at Tyrkiet i 2018 har formandskabet i Organisationen for Islamisk Samarbejde, som har 57 medlemsstater, heraf 47 der har et muslimsk flertal, og kollektivt repræsenterende 1,3 mia. mennesker. Erdogans økonomiske rådgiver, Cemil Ertem, forklarede den 25. juli, at en "ny politik" begynder at blomstre i østlige lande i modsætning til krisen i Vesten. Ertem sagde, at det udvidede BRICS kan være den økonomiske "ækvivalent" til 'Archimedes

løftestang', der flyttede verden. "Opfølgingsplaner fra BRICS-topmødet omfatter for eksempel åbninger af nye filialer af kreditbanker til udvikling. En ny filial af BRICS's Ny Udviklingsbank åbnes snart i Sao Paulo, Brasilien og derefter i Brasilia.

Ved afslutningen af BRICS-topmødet, udsendte Helga Zepp-LaRouche en artikel, "BRICS-landene er i centrum af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden! eller hidtil uset i historien: Hvordan Kina forandrer af verden!" Hun sagde, at topmødet var "formet af den Nye Silkevejs ånd. Det betyder intet mindre, end at en ny æra for menneskeheden er påbegyndt, en æra, hvor alle nationer i verden har ret til udvikling på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt."

I direkte modsætning til denne fremgang, kom så den ulykkelige handling med mordet på den øverste ingeniør for 'Den Store Etiopiske Renæssance-Dømmelse' på den Blå Nil, Simegnew Bekele den 27. juli. Dette er et morderisk signal til ingeniører og forskere overalt om at holde sig væk fra udvikling. Give op Skjule sig.

Indtil videre har politiet ikke udsendt nogen endelig udtalelse om, hvem der er ansvarlig. Men – cui bono – poteaftrykket af en britisk operation er tydelig. Selv om der er modsætninger internt i Etiopien, forklarer det ikke målrettede snigmord. For fem uger siden var der også mordforsøget på Etiopiens nyvalgte premierminister Abiy Ahmed, som arbejder aktivt for samarbejde, for fred og udvikling overalt på Afrikas Horn.

Disse målrettede drab og mordforsøg bringer mindelser om lignende tilfælde, foretaget af den britiske geopolitiske flok på et andet kritisk tidspunkt i nyere tid. I Tyskland var der mordene på fortalernes for udvikling, Buback (1977), Herrhausen (1989), Rohwedder(1991) og andre – tilskrevet 'Rote Arme Fraktion', en britisk løgnehistorie –

og lignende operationer.

Tiden er nu inde til at gøre alt for at sætte en stopper for denne neo-imperialistiske ondskab, én gang for alle. Vi må stoppe kupforsøget af britisk herkomst mod præsidentskabet for USA. Dette gør det muligt for den transatlantiske blok at slutte sig til den historiske revolutionerende globale udvikling, der nu dukker frem. For hver dag som kupforsøget fortsætter, blokeres der for strategiske muligheder, kritiske møder forsinkes og faren for en total krig og kaos forøges.

I dag var der nye signaler af den form for positive udenlandske relationer, som burde finde sted mellem lederne af USA, Kina, Rusland og andre. På den fælles pressekonference i Det Hvide Hus med præsident Trump, sagde den besøgende italienske premierminister Giuseppe Conte, at "forholdet mellem de Forenede Stater og Rusland er grundlæggende ... [for] stabilitet og sikkerhed." Præsident Trump, der gik med til at mødes med præsident Putin, sagde, at han også er parat til at mødes med Iran, hvor som helst og når som helst. Trump sagde: "Jeg tror på møder."

LaRouchePAC uformel diskussion "Fireside Chat" med Michael Steger, 26. juli 2018

I august 1971 lykkedes det endelig oligarkiet at ødelægge Bretton Woods-pengesystemet, skabt af Franklin Roosevelt,

korrumperet af Harry Truman, men ikke desto mindre en basis for en stabil handel mellem nationalstater. Hvad der kom i dets kølvand var frihandelssystemet favoriseret af City of London, hvor prisen ikke har nogen relation til de faktiske produktionsomkostninger. I stedet for udvikler priserne sig, som Milton Friedman hævdede, fra det sorte marked eller narkotikamarkedet. Prisen er hvad som helst bankapparatets usynlige hånd i City of London kan trække ud. Råvarer kan så "værdisættes" ved manipulation af den offentlige mening og kultur, frem for deres rolle i at fremme og opretholde liv.

Efterhånden som verden søger at vende tilbage til den form for økonomi, som LaRouche har været talsmand for, er det nu på tide at skabe et stabilt grundlag for handel, hvor handelsvilkårene er fastsat på grundlag af LaRouches metrik for potentiel relativ befolkningstæthed – den klare implikation af den westfalske model for internationale relationer. At gøre LaRouches tredje og fjerde lov til forudsætningen for et nyt system nu, vil gøre det muligt for USA og verden at overleve overgangen fra det nu fallerede City of London/Wall Street-system, til den nye økonomiske aktivitetsplatform, med konstant progressiv forandring imod højere orden af aktivitet. Kom med os til aftenens diskussion.

Premierminister Theresa May – Hendes historik for imperieretorik

17. april, 2018 – Et kig på Theresa Mays retorik, siden hun tiltrådte embedet, og på de militærpersoner, hun har valgt til at lede landets forsvarsindsats, er særdeles afslørende mht.

de igangværende bestræbelser fra Det britiske Imperiums side på at bruge den aktuelle globale krise – som også, vel at mærke, er en periode med et stort potentiale for forandring – til at gøre et komplet comeback på den globale scene.

Theresa Mays tale den 13. november, 2017 ved Lord Mayor's Banquet er totalt gennemskuelig i denne forbindelse. Hun annoncerede en ny rolle for et »Globalt Storbritannien« i den aktuelle verden »med store forandringer og udfordringer«. Hun proklamerede, »Vi er den femtestørste økonomi i verden ... vi har det næststørste forsvarsbudget i NATO ... Vi har ... det intellektuelle lederskab på vore fremragende universiteter, og det globale finanscentrum i denne storslåede City of London«.

I denne verden »er det globale Storbritanniens opgave klar ... at forsvare den internationale orden, baseret på regler, imod uansvarlige stater, der søger at udhule den ...« »De fremmeste blandt disse i dag, er naturligvis Rusland«, som hun beskyldte for illegal annektering af Krim, skabelse af konflikt i Donbass i Østukraine, krænkelse af europæiske landes nationale luftrum, cyber-spionage, og at gøre information til et våben.

»Så jeg har et meget enkelt budskab til Rusland«, sagde hun: »Vi ved, hvad det er, I laver; og det vil ikke lykkes jer. For I undervurderer vore demokratiers modstandskraft, den holdbare tiltrækning af frie og åbne samfund og de vestlige nationers forpligtelse over for de alliancer, der binder os.«

Blandt disse alliancer troede May i november, hun måske kunne smiske sig ind hos Kina imod Rusland: »Jeg er forpligtet over for bevarelse af den Gyldne Æra for vore relationer med Kina – ikke blot som en vital handelspartner, men også som en kollega som permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd, hvis afgørelser sammen med vore vil forme verden omkring os.«

May lancerede en sluttelig salgstale til The City, Storbritanniens »bløde magt«. (Bemærk: Værten for begivenheden, »Lord Mayor«, refererer til borgmesteren af den

kvadratmil, som udgør City of London, og som er adm. dir. for City of London Corp., dvs. vores oligarkiske verdensfjende.)
»I er bærere af en vis idé om økonomisk orden, på hvilken det seneste århundredes vækst er baseret: ekspertise ... juridiske tjenesteydelser ... regnskabsvæsen og finans, inden for hvilke områder denne storslåede City of London leder verden. Så, Lord Mayor, dette er tider med udfordringer. Men jeg er overbevist om, at et globalt Storbritannien har evnen til og ligeledes forpligtelsen til at leve op til øjeblikket.«

(Dette er uddrag fra en komplet CBI-rapport, udlagt på Slack, med titlen, » Global Britain, a Revival of the Empire?«)

Hele Mays tale kan læses her:
<https://www.gov.uk/government/speeches/pm-speech-to-the-lord-mayors-banquet-2017>

Foto: PM Theresa May taler om 'Global Britain' ved middagen ved Lord Mayor's Banquet, 13. Nov., 2017.

Den Nye Silkevej former strategiske anliggender. Helga Zepp-LaRouche i strategisk webcast, torsdag 5. april 2018

Introduktion: Den hysteriske og bidende retorik mod Rusland, der kommer fra Storbritanniens imperiale oligarker og deres efterretningstjenester og kanaliseres gennem Theresa May og Boris 'BoJo' Johnson, narrer ingen. Alt imens nogle regeringer

underdanigt er gået med i de farlige provokationer, så er andre, inklusive USA, blot kommet med symbolske handlinger. Mange nationer synes at ligge mere på linje med tankegangen hos den russiske udenrigsminister Lavrov, der om May-regeringens ubegrundede beskyldninger i Skripal-affæren sagde, at det er »kun alt for åbenlyst, at vore britiske kolleger har mistet deres realitetssans«.

De ledere, som derimod ikke har mistet deres realitetssans, har i stedet været engageret i et imponerende opbud af diplomatisk og økonomisk aktivitet og har indgået aftaler om at deltage i Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI). Parallelt med disse bestræbelser er et russisk initiativ for at bringe fred i Syrien og arbejde sammen med Syriens naboer. De britiskdirigerede geopolitikere har uden tvivl bemærket, at, i takt med, at dette initiativ går fremad, har præsident Trump gentaget sit kampagneløfte om at afslutte al amerikansk militær involvering i Syrien og har gentaget sit ønske om et topmøde med Putin i den nærmeste fremtid.

Det, der ligger bag de britiske angreb mod Putin og Rusland, er ikke den svindelagtige påstand, at Putin beordrede forgiftningen af en tidligere russisk efterretningsofficer, lige så vel som at Mueller-efterforskningen intet har at gøre med »russisk indblanding« i det amerikanske valg. Målet for disse provokationer er det Nye Paradigme, der er knyttet til BVI, som City of London og dets Wall Street allierede korrekt har identificeret som efterfølgeren til deres fallerede system. Hvis USA tilsluttede sig Rusland, Kina og Indien sådan, som Lyndon LaRouche opfordrede det til i kølvandet på krakket i 2008, ville det være umuligt at forhindre fremvæksten af det Nye Paradigme.

Her følger engelsk udskrift:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger

from the Schiller Institute. Welcome to this week's Schiller Institute

webcast for April 5, 2018, featuring our founder and President Helga Zepp-LaRouche.

In the last couple of weeks, Helga has spoken about the potential for a backfire as a result of the Skripal affair, that

Theresa May and her somewhat unhinged Foreign Secretary Boris

Johnson have been using as a way of attacking both Russia and the

United States. Now, we've seen this play out in a very big way

in the last couple of days: The fact that they came out in their

own name, and the name of their intelligence services and their

government, to attack Russia, has in fact, put "egg on their

faces" as some have said. So, Helga, why don't you catch us up

on what's happened in the last days, because this is quite

significant, in terms of shaping the strategic relationships?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yeah. I think it is incredibly

serious, because now you have a situation where I think the

whole

group of nations which committed themselves to sort of unprincipled solidarity with May and Johnson, they really have to

reflect on what has actually happened. Just to mention some of

the recent developments: The head of the research lab Porton Down, Gary Aitkenhead, came out actually and said they could not

find any proof that the origin of this nerve agent was Russia; that they could establish that it was Novichok, or belonging to

the group of Novichoks, but that they could not say that it came

from Russia.

This has led to quite a series of events. One was that the Foreign Office removed the tweet in which they had said very clearly that there was no doubt that the origin was Russia, and I

think they even mentioned that the scientists of the Porton Down

lab had said so. So, they were obliged to remove the tweet,

because that also is evidence that Boris Johnson was lying,

because he had said that he had heard from the scientists that

there was absolutely unrefutable proof that this came from

Russia. This is the first thing.

Then the London {Times} had a comment about this, where they say that the statement by Aitkenhead is threatening to bring down

the international coalition against Russia. Well, that's indeed

the case, because now naturally everybody is reviewing this, and

I think in the case of the German government, for example, they

gave a press conference afterwards, in which journalists were asking, did this statement mean that you've changed your

perspective? And they basically refused to do so, which shows you really the absolute grip in which these people are in, namely

the grip of the British Empire.

So, I think this is now backfiring very clearly. The role of the British government and the British Empire, for that matter, is completely exposed, but they are not stopping the confrontation with Russia, so that some of the Russian responses,

for example, people speaking at the Seventh Moscow Conference on

International Security which is now taking place in Moscow,

[Sergei] Naryshkin, who is the head of Russia's foreign

intelligence [SVR], he said that this is basically as serious as

the Cuban Missile Crisis in 1962. Others were saying, this time

these idiots went way beyond any line, and that is clearly the case. But you also have a whole series of people who are saying,

look, we cannot continue like that, we have to resume a dialogue

with Russia; we have to go back to straighten out the relations.

And I want to really point to the fact that, despite the fact that naturally the United States expelled 60 Russian diplomats, which is clearly part of this escalation, that President Trump himself, who did not at any point use this incident to attack Russia as the origin. And I think this stands

clearly out. And people who are always totally freaked out about

Trump, they should really review this and ask if their perspective and their optical approach actually the correct one?

Because in many cases, it turns out that Trump is actually the one who is not going for confrontation, and some of the people who are so much for "democracy and human rights" that they can't

even walk straight, because they're so heavily burdened with their responsibilities, that they are the actual warmongers. So

I think this is really something to reflect about.

But I think the kind of procedure that NATO, however, the European Union, the German and French government, they were all

immediately jumping on this, without evidence, condemning Russia.

And I think if you look at this, when the dust settles down, it

{is} a blow to the whole Western system, because if there is not

an establishment of scientific fact, first, and the condemnation

first so that basically Russia is declared guilty, and then maybe

you find the evidence sometime down the road, or not, I think

this does big damage to the Western system, because if you play

with these things lightly, it is contributing to the

discreditation of the governments that did that, and that is not

a good thing.

SCHLANGER: Well, minimally, we could say this is a rush to

judgment, but more importantly, this is part of an established pattern of British intelligence. We've seen it with the repeated

charges, without evidence, that the Assad government was using chemical weapons against his population; and of course, the

famous case of Tony Blair and Iraq's weapons of mass destruction,

which turned out to be another fabrication of the highest levels

of British intelligence.

But there's another aspect of this which I think you may want to comment on, which is the case of David Kelly, because this also hits at home, where there was opposition from within the scientific community in the United Kingdom against the actions of the government and the intelligence community.

ZEPP-LAROUICHE: Yeah. This is clearly a pattern. And before the statement by the head of the Porton Down lab came out,

the former British ambassador to Uzbekistan, Craig Murray, had actually said that he had from high-level sources in the intelligence community or the science community, that the scientists would not basically produce the evidence – and they didn't. And [Porton Down weapons inspector] David Kelly, at

the

time of the Iraq war, had basically blown the whistle, saying there were no weapons of mass destruction, and then he found an

early death under extremely dubious circumstances which were said

to be a suicide, but nobody really believes that.

So, I think this is really something – if you think the

Iraq War was based on lies, and I think Willy Wimmer, the former

vice president of the OSCE and former state secretary to the

minister of defense, pointed to the fact that the Iraq war, after

all, has caused hundreds of thousands of deaths in Europe, in the

Middle East, in North Africa, and that the Chilcot Commission,

which from our standpoint was a relative cover-up, but

nevertheless, pointed to the fact that Tony Blair had willfully,

intentionally exaggerated the danger coming from Iraq and Saddam

Hussein at the time. And then [Bush Secretary of State] Colin

Powell used the MI6 “dodgy dossier” [on Iraq’s alleged WMD] from

that period, to argue in the UN for the U.S. joining the Iraq

War.

I mean, the fact that governments can do these things which cost – really – if you look at the totality of these wars, millions of people's lives, and then, it just goes by and there

is no accountability. And it's a complete hypocrisy and duplicity, when the people who are saying that they are the defenders of human rights and democracy, then go around and make

these interventions into sovereign countries, which have these horrible results. And then they are self-righteous and pretend

that they are the good ones, and the Russians and the Chinese are

the bad ones.

I think we need to have, really, a review of this, because this cannot continue. It is very dangerous to world peace.

SCHLANGER: And another aspect of this is that this was a major feature of President Trump's election campaign in 2016, where he, at a very important debate in South Carolina, openly accused George W. Bush of lying to create the Iraq War, and he said that his administration would oppose these kinds of wars. Now, this week the President announced that he's preparing

to remove U.S. troops from Syria, despite demands from some in the military, and the CIA, that the U.S. remain in Syria.

Helga, this is a fairly significant departure from the standard Bush/Obama policy of pursuing these wars, isn't it?

ZEPP-LAROUICHE: Oh, yes! And, again, you can see certain representatives of the U.S. military and others, who say, "no, no, we still have a lot of fighting to do against ISIS," but Trump I think is clearly sticking to guns, and he has promised to

stop the interventionist wars, and I think he is going very far

to do so. Especially, if you consider that in in this middle of

this whole hysteria, he telephoned President Putin, and has reiterated that he wants to have a summit with Putin in the near

future. And he was also meeting with the three Presidents of the

Baltic countries, who as everybody knows are extremely anti-Russians, and he reiterated that to have a good relationship

with Russia "is a good thing and not a bad thing."

So I think people should really review their slanders, or their believing the slanders against both Trump, Putin and Xi

Jinping because it comes from the same circles: it comes from the neo-con/neo-liberal geopolitical faction who are seeing that their system is clearly in bad shape and who are obviously stopping short of nothing, if you look at this recent affair.

SCHLANGER: You mentioned earlier the Moscow International Security Conference. Clearly, there's a discussion going on there, about something that your husband Lyndon LaRouche brought up many, many years ago, and that you've been calling for, which is the establishment of a new security architecture. How is this proceeding in Moscow? Do you have some reports on what the discussion process has been, there?

ZEPP-LAROUCHE: I think it's an extremely important event. There are 95 countries represented, 840 guests, 700 media; and obviously, this alone speaks to the fact that Russia is very far from being isolated, as some people in the West are trying to portray. The discussions were very focussed on the need to have an

international alliance to combat terrorism. There was a warning

by the head of the FSB [Alexander Bortnikov], that there are signs that ISIS and al-Qaeda are merging, and he basically said

this means you will have sleepers and cells in every country around the globe, and the only way you can defend against that,

is to work together internationally.

Now, another very important aspect of this conference, is that the Defense Minister of China went to this conference and made a statement that this was meant as a signal to the West that

the Russian and the Chinese military are in an extremely close strategic partnership, and that this is meant as a signal to the

West.

So there were many warnings, as I mentioned already, that the present confrontation is approaching the danger of a Cuban Missile Crisis, so people are obviously extremely attuned to what

is coming there from the British and their allies. But on the other side, it also shows who is talking in favor of international solidarity, cooperation; who is addressing the real dangers of the world: It is clearly not the West, but it

is

clearly Russia, China and the countries that are participating in

this conference.

And again, this is really something people should reflect about, rather than believing the propaganda. If you read {Bildzeitung}, this morning on page 2, they have a picture of Putin, Erdogan, and Rouhani, and they say this is the “axis of evil.” This is ridiculous! These three countries [Russia, Turkey, Iran] have collaborated to bring about a solution to the

terrible crisis in Syria, and this is a very good thing. Now, not all aspects of the policies of these countries I would always subscribe to, – I mean, there’s the unresolved tensions between the Kurds and Erdogan, between Turkey and Greece – so not everything is perfect.

But I think on the larger picture, if you think that the misery of the Syrian people who have had war for seven years [is being addressed] because of the intervention of these countries,

and not to forget the cooperation between the U.S. and Russian military under the leadership of Trump and Putin; I think people

should not just fall for these propaganda lines. Because there

are some people who have suffered with their lives and their livelihoods and their happiness, as a result of these [geopolitical] policies, and for Syria, this [intervention] is a good thing.

SCHLANGER: Especially, this should have meaning for people in Europe, because in 2015-2016, there was the explosion of the refugee crisis, and with all the hand-wringing and crocodile tears that were shed, nothing was done to support the Russian intervention to stop the war in Syria. And the fact that the Russians, the Iranians and the Turkish government were meeting to discuss this, is something that should be welcomed, as opposed to a source for criticism.

Now, on the Russia-Turkey cooperation, there was another aspect to it, because when you deal with these problems in the real world, there's always an economic element, and there was just an agreement between Putin and [Turkish President Recep Tayyip] Erdogan to move ahead with nuclear energy development.

Helga, this is part of the broader package of the New Silk Road

and economic cooperation that you've been talking about, isn't it?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think the remarks of President Putin, who was at the opening ceremony of this [Akkuyu] nuclear plant was to emphasize the extreme importance of nuclear energy, giving a country cheap and secure energy, and leading to an increase in the productivity of the entire economy; which is absolutely the case. And you have many, many projects, Russia, China, India, having with developing countries the building of nuclear energy in Africa, in Latin America, and in Asia. So, soon, countries like Germany will be the only ones that will not have nuclear energy, and if they keep this course, they will be sidelined at the disadvantage of the population. So, I think this is really something we should change.

SCHLANGER: The other story that's getting a lot of coverage internationally, and I think it's being covered typically by

the

media as a way of trying to drum up war, is this whole argument

that the discussion and the negotiations under way between the U.S. and China on tariff policy is nothing but a trade war. Now,

there's a danger to this, as the Chinese have pointed out, but I

think it's important for people to hear your perspective on this:

Because obviously, there are problems in the U.S.-China

relationship, a huge trade imbalance, but it's not just a trade

war, there's actually a much broader discussion under way. How

do you see this evolving, from what you've seen over the last few

days?

ZEPP-LAROUCHE: There are negotiations going on, and it must not necessarily come to the execution of these tariffs, which both sides have now drawn up, up to the value of \$60 billion in

terms of products. One thing is that the Prime Minister Li

Keqiang has pointed out that there is another way to overcome the

trade imbalance: namely by increasing trade, by especially investments in joint ventures in third countries, that there are

many ways how you can get rid of this trade imbalance.

And there is a renewed discussion, something which we have brought into the discussion early on, namely, that you have the

possibility of Chinese investments in the infrastructure in the

United States. And that would also be a way to completely change

this dynamic. If the Chinese investment in American

infrastructure would create many, many productive jobs for

Americans, it would create the infrastructure precondition for a

real industrial revolution: for the building of new cities,

science cities, connecting all American cities with fast trains

systems.

There are so many ways of changing this dynamic for the

better, and I'm absolutely convinced that China is having this

mind. There was a program on the Chinese TV channel CGTN,

proposing exactly that, that there should be a dialogue on

infrastructure. Then you have some Americans, a Trump supporter

who had already made such a proposal early on, also. So I think there is a discussion. And I would imagine that President Xi Jinping, who will give a very important speech at the "Asian Davos" as they call it, the Boao Forum for Asia, which will start in three days, where he is expected to make a major speech on the continuation on international reforms, and opening up. So I think you can expect something important to come from there. And I think the Chinese are also extremely aware of the fact that we are sitting on a powder keg in terms the financial system. Xi Jinping has defined three priorities: One, to overcome the risks of the financial system; to alleviate poverty; and to get rid of air pollution. So I think the Chinese are very much aware of the dangers of this present Western financial system. And you know, you had several articles warning that with the outbreak of a new 2008 could happen at any moment, one of the many new aspects which were mentioned is the difference between the LIBOR rate and the Fed rate; and that was exactly the

beginning sign of the 2008 crisis.

So that really requires that the discussion which we and our colleagues in the United States and in Europe have formulated, to

implement the Four Laws of Lyndon LaRouche – Glass-Steagall, national bank, a credit system, and then cooperation of the Western countries, with the financial systems of the New Silk Road, the AIIB, the New Silk Road Fund; all of these things need

to be urgently discussed. Because one danger which is clearly there, that if you had now a financial crash, and some people are

even speculating that the same people who are making these provocations against Russia, could also trigger, deliberately, such a financial crash, to pull the rug out from underneath President Trump, to bring the neo-cons back in, and just get rid

of this phenomenon of Trump.

So anybody who thinks this is conspiracy theory, or this is totally over the top, well, look at the Skripal case, and learn

the lesson from that, how things can be manipulated and orchestrated.

So I think the urgency is really to draw the lesson out from

all of this, and end this system of looting, which is only for the privilege of the very few rich; it's destroying the middle class, it's making the poor, more poor. And we need really a return to Hamiltonian economics. This is what is the basis of the Chinese economic miracle, as I have said many times: The Chinese economic miracle, or Chinese economic model, is much, much closer to the economic policies of the young republic of the United States than people think. It's no coincidence that the distinction which Friedrich List, for example, made between the American System and the British System, that that is exactly what is playing out today, and we need {clearly} a return to the American System of economy.

SCHLANGER: It's also important to keep in mind that President Trump has repeatedly referred to his great friendship with Xi Jinping, and the strategic importance of a China-U.S. relationship is also clear when it comes to the question of the collaboration to bring a peaceful solution to the Korean Peninsula. There's a lot of diplomacy coming up: The Trump-Putin

meeting; Trump meeting with Prime Minister Abe of Japan; and also

the coming meeting with Kim Jong-un. So there's a lot more at stake here than just the question of a few dollars off the trade

imbalance.

And Helga, just to go back to one final note on the Belt and Road Initiative: I'm sure you took note of the importance of the

visit recently of the Swiss government to China and also a very

large delegation heading to China from Austria. Maybe there's a

lesson here for Germany, huh?

ZEPP-LAROUCHE: Well, one would hope so!

I mean, I'm very happy, because all the neighbors of Germany are clearly joining the Silk Road, it increases the pressure on

those who are obviously too stupid or too arrogant to see the potential for German industry which lies in this initiative.

Now, the Swiss Foreign Minister was just in China and he and his Chinese counterpart, both [Foreign Minister] Wang Yi and also

[former Foreign Minister] Yang Jiechi, they declared that the

collaboration of China and Switzerland in the New Silk Road is at the best historical level ever, and both emphasized the importance of Xi Jinping's visit last year to Switzerland, where he addressed Davos as a keynote speaker, and then went to Geneva, emphasizing the importance of Switzerland. So they're deepening the relationship between China and Switzerland. And the Austrian government, they have a huge delegation, the largest ever: It is President Van der Bellen, Chancellor Sebastian Kurz; four cabinet ministers, and 170 CEOs from large corporations, spending five days in China. And what Kurz said is, there is no ceiling to improve the relationship between Austria and China on the New Silk Road. The same, by the way, is happening with Zimbabwe, where the new President [Emmerson Mnangagwa] is going with a large delegation of 12 ministers and also many, many CEOs. So, you can see almost every day, a little breaking development. And as I have said many times, the Spirit of the New Silk Road is, in my view, absolutely unstoppable,

except if we have World War III, which obviously some people are
risking.

But nevertheless, the idea of a new relationship among
nations, of respect for the sovereignty of the other nation,
respect for the difference of the social system, the ending of
internationalist wars, the idea of a win-win cooperation, this
is
just a new model of international relations and a New
Paradigm.

And the biggest problem is that because of the Western media
being so much in control of this geopolitical faction that most
people don't know enough about it.

So, please, I would appeal to you: Join the Schiller
Institute, help us to spread the knowledge about the New Silk
Road, and also the options to solve the present financial
crisis
and many other crises around the world with such an approach.
I

would really appeal to you: Don't sit on the fence. This is
an
incredibly important historic moment, and the British have
just
suffered a terrible defeat, which freaks them out, but it's

visible for everybody and so therefore, it's a good moment to move forward and establish a completely different political, social, and economic system on this planet.

SCHLANGER: And we will be launching a new membership drive for the Schiller Institute, and if you want to increase the misery of the British intelligence establishment and the City of

London, become a member of the Schiller Institute, and help us build the audience for these webcasts, so people have an alternative to the lying media that otherwise is the only option

they have to allegedly find out about the world.

So Helga, I think that covers quite a bit. Thank you for joining us again, and we'll see you next week.

ZEPP-LAROUICHE: Yes. Till next week.